

[Aksel Larsen.]

nu og siger, at efter at han har fremsat sine Udtalelser den 29. December i Fjor, efter at han har fremsat dem, har han faaet noget at vide om, hvorledes det ligger med forskellige Priser. Det havde været ønskeligt, om den højtærede Statsminister havde vidst Besked om Tingene, før han udtalte sig, men det skal jeg nu tilgive ham. Men altsaa, han har undersøgt Sagen senere og — om det er til hans Overraskelse eller Glæde, ved jeg ikke — fundet ud af, at han øjensynligt havde Ret, og saa kommer han her med en Del Tal om, hvorledes det ligger med Prisudviklingen. Jeg kan naturligvis ikke give mig til at bestride disse Tal, men det er paa den anden Side ingenlunde givet, at disse Tal for enkelte Varegrupper giver noget virkeligt Helhedsbillede af Situationen. Selv om saa er, betyder det ikke, at Englands-overenskomsten kunde være blevet bedre dengang, og det betyder for saa vidt ikke, at Englands-overenskomsten er ødelæggende for Danmarks Økonomi.

Da vi afsluttede Finanslovdebatten, udtalte Finansministeren sig noget i Retning af, at han mente, man maatte vente, der kunde komme en stor økonomisk Verdenskrise — formentlig med Prisfald, for ellers var der ingen Mening i Udtalelsen. Jeg tror nok, de fleste vil være enige med Ministeren i denne Udtalelse om, at man inden for en vis Tid — maaske ikke i Morgen og maaske heller ikke i næste Maaned, men Finansministeren regnede med et Tidsrum inden for de næste to Aar — vilde komme ind i en Krise- og Prisfaldsperiode. Selv om Priserne paa de Produkter, vi skal importere udefra, er høje i Øjeblikket, er det ingenlunde givet, at de forbliver høje til evig Tid, tværtimod, der er al mulig Udsigt til, at disse Priser vil falde ganske betydeligt.

Med saadanne Udsigter er det ganske unødvendigt at paastaa, at Danmark bliver totalt ødelagt paa Grund af de nu eksisterende Tilstande, hvad Prisudviklingen angaar. Jeg mener ikke derfor, det er gunstigt, at vi sælger, jeg vil ikke sige billigt, men ikke saa dyrt, medens vi maa købe temmelig dyrt. Jeg vil ikke paastaa, at det er gunstigt for Landets Økonomi, for det er det naturligvis ikke, men jeg vil mene, at Spørgsmaalet om, hvad vi kan sælge danske Landbrugsprodukter til i Udlandet, dog formentlig ogsaa dikteres af, hvad man kan købe tilsvarende Landbrugsprodukter for i andre Lande, og at der er meget lidt Chance for, at man hos de store Aftagere af en eller anden særlig, ikke kommerciel Grund, skulde være villig til at give Danmark en højere

Pris, end man er nødt til at betale andre Steder. Jeg tror, man kan se bort fra, at der skulde findes en saadan Mulighed, jeg tror, man bliver nødt til at indse, at det falder ikke England ind at betale højere Priser for Landbrugsprodukter fra Danmark, end de kan købe dem for andre Steder fra.

Man kan naturligvis sige: ja, men der er for lidt Madvarer i Europa, Danmark har Overskud, og saa maa Danmark benytte sig af den gunstige Lejlighed, udnytte Loven om Tilbud og Efterspørgsel paa det kraftigste og holde sine Priser højt. Jeg tror ikke, det er godt, jeg tror ikke, at man paa det Grundlag vil faa nogen Handel i Gang. Men jeg mener heller ikke, det vilde være rigtigt. Jeg mener, man maa netop tage Hensyn til Situationen, som den er, med Levnedsmiddelmangel i Europa, og saa skal man ikke stille sig paa det Standpunkt at lade udelukkende forretningsmæssige Synspunkter være fremherskende. Jeg er ganske klar over, at modsatte Synspunkter er fremherskende inden for Venstre og muligvis ogsaa inden for Regeringen; jeg tænker her paa Statsministerens Udtalelse forleden i Jylland, hvor han nu ganske vist sagde saa mange Ting, som han — det er han sikkert selv enig med mig i — hellere skulde have ladet være med at sige. . . . (Statsministeren (Knud Kristensen): Absolut ikke!). Statsministeren siger: „Absolut ikke“. Dette maa absolut med i Rigsdagstidende! Han fortryder altsaa ikke de Udtalelser, han fremsatte i Jylland, og mener, de er rigtige i et og alt. Men saa mener han altsaa ogsaa, at det var rigtigt, han under begejstret Bifald fra de fremmødte Tilhørere sagde noget om „Gaver for sig og Forretning for sig“.

Jeg synes, det er en meget uheldig Udtalelse at fremkomme med i denne Forbindelse, for det ligger nu engang saadan, at naar Danmark er blevet frit, skyldes det ogsaa den Krigsindsats, de Allierede militært har gjort, og saa kan man vistnok ikke bag efter sige, at vi skal stille os paa et helt forretningsmæssigt Standpunkt, presse Citronen til sidste Draabe og lade haant om, hvad man mener om os. Man skal ikke fremsætte saadanne Udtalelser og indtage et saadant Standpunkt, hvis man ønsker, at Danmark skal bevare og udvikle vor Goodwill ude i Verden, hvor vi har Brug for den.

Jeg ved ikke, om Regeringen har en særlig Information om, hvordan man ser paa os ude i Verden, men jeg har nu et Indtryk af, at den Goodwill, Danmark ubestrideligt havde i Sommer, er ved at svinde. Jeg er af den Opfattelse, at saadanne Udtalelser